

[Albertsen]

altså op til, at vores retsvæsen skal føres tilbage til tilstande som for små 100 år siden.

Jeg vil ikke alene blankt afvise forslaget på socialdemokratiets vegne, jeg vil samtidig love, at socialdemokratiet af alle kræfter vil bekæmpe den tendens, som lovforslaget er udtryk for. Tendensen er farlig, lovforslaget er teknisk mangelfuldt, og bivirkningerne kan blive helt enorme.

Det er klart, at terrorbekæmpelse som begreb kan vi ikke være kolde over for eller uinteresserede i, og det forslag, som vi skal behandle efter dette punkt, giver jo også udtryk for regeringens positive holdning over for at løse problemet inden for retsstatens rammer og med den humanisme, som er karakteristisk for det samfund, vi lever i, og det samfund, vi føler os knyttet til.

Vi mærker os, at lovforslaget fremkommer fra et parti, der så ofte klager over manglende hensyntagen og sin politiske isolation. Denne undren kan vel ikke leve længere, når vi bestandig konfronteres med eksempler på, at det samme parti ønsker at være uden for den ramme af fornuft og sømmelig opførsel, som øvrige partier efterlever. Vi afviser forslaget.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Danmark hører til blandt de lande i verden, der er gået fri for internationale terroristgruppers forbrydelser, og det har betydet, at den danske regering indtil nu har kunnet undgå at skulle træffe de vanskelige afgørelser, som regeringer i en række andre lande er blevet tvunget til at træffe, når terroristaktioner satte ind.

Men det har også betydet, at vi her i Danmark indtil nu ikke har haft en gennemgribende politisk drøftelse af, om vort straffesanktionssystem er tilstrækkelig velegnet over for de trusler, som den internationale terrorisme frembyder. Det er på den baggrund, det skal ses, at en række medlemmer af fremskridtspartiets folketingsgruppe har taget initiativ til at fremsætte det lovforslag, der nu førstebehandles.

Jeg tror, at alle medlemmer af tinget, uanset partitilhørsforhold, må være enige i, at det vil kunne vise sig at være en fordel at tage den politiske drøftelse af strafproblemerne nu, hvor det kan ske roligt og velovervejeth, fremfor at tage en tilsvarende drøftelse

på et tidspunkt, hvor beslutninger måske træffes hurtigt og i ophidselse.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at der ikke er tale om et partiforslag. I fremskridtspartiets folketingsgruppe er der tilhængere af forslaget såvel som modstandere af forslaget. Tilhængerne har overordentlig omhyggeligt argumenteret for deres synspunkter i bemærkningerne til lovforslaget. Jeg hører selv til blandt folketingsgruppens modstandere af dødsstraf, som finder denne strafform principielt og moralsk forkert, som ikke mener, at den effektivt kan forhindre terroraktioner eller andre former for forbrydelser, og som mener, at en optrapning af brutaliteten i samfundet kan blive konsekvensen, hvis dødsstraf indføres selv for en stærkt afgrænset type forbrydelser.

Men én ting tror jeg at alle kan være enige om, uanset hvad vi mener om dødsstraf, og uanset hvilken partifarve der er vores, nemlig at det store problem, som den internationale terrorisme er blevet, må – selv om det er ubehageligt – indtage en fremtrædende plads i den offentlige debat og i den politiske debat, således at vi forhåbentlig kan finde frem til løsninger, der kan forhindre eller i det mindste dæmme op for, at politisk kamp føres med volden som våben.

Det lovforslag, der nu er fremsat, og som nu skal behandles i retsudvalget, vil forhåbentlig være et bidrag til at få ført en realitetsbetonet debat omkring disse emner.

Nathalie Lind (V):

Det lovforslag nr. L 86, som er fremsat af medlemmer af fremskridtspartiets folketingsgruppe, kaldte hr. Voigt i tv-udsendelsen i aftes hr. Glistrups forslag. Jeg skal benytte denne betegnelse, for så kommer jeg heller ikke til at ramme de medlemmer af denne gruppe, som ikke tilslutter sig forslaget, med mine kommende bemærkninger.

Jeg vil klart sige, at venstre vil hverken have lod eller del i det forslag eller de tanker, der her føres frem. Alene reglen i § 10 om, at en dødsdømt selv skulle tage stilling til aflivningsmetoden, er efter min mening udtryk for en tankegang eller et tankespind, der er os væsensfremmed. Vi ønsker ikke dødsstraf genindført i dansk lovgivning som her foreslået. Jeg behøver ikke bruge min taletid til at tilslutte mig de argumenter, ju-